

Nagy sereget láttam

A vasárnap szentleckéje az üdvözültek nagy sereget mutatja be a Jelenések könyvében, akik a mennyben Isten és a Bárány színe előtt állnak.

Az üdvözülteket bemutató látomás a hépecesítés könyvkeresről szóló vizió része (Jel 4,1–8,6). A hépecesítés könyvkeres Isten gondviselő és történelmet irányító határozatait tartalmazza, amelyek a történelem, s különösen az Egyház egész jövőjére vonatkoznak. A hét peccsét azt jelenti, hogy ezeket Istenen kívül senki sem ismerheti. A peccsétet egyedül a Bárány, Krisztus mennyei dicsőségében képes felőmi, amire megváltó műve teszi. Őt méltóvá.

Az egyes peccsétét felőrészt drámai események követik a földön, amelyek Isten ítéletének jegyében állnak. A történelmi és természeti katasztrófákat, amelyekben helyet kap Krisztus tanítványainak szorongatása is. János a látomásokban, jelképek felhasználásával írja le. A világtörténelem így kibontakozó negatív bemutatását a hatodik peccsét felőrészt követően vizsgálható látomás szakítja meg.

Látomásában a mennyei világ nyílik meg, ahova a világtörténelem tart. János, a látnok az üdvözültek közösségét látja, amely megszámlálhatatlan sereg: „En, János, akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számolni. Minden nemzetheől, törzsből, népből és nyelvből álltak a trón és a Bárány előtt, fehér ruhába öltözve, kezükben pálmaág” (Jel 7,9). Az üdvözültek célhoz értek, a trón, azaz Isten trónja és a Bárány, azaz a mennyei dicsőségbe öltözött Krisztus elé jutottak. Győzelmiüket a fehér ruha és a pálmaág fejezi ki.

Mivoltukat és az elért győzelmiüket a mennyei udvartartás egyik tagja a következő szavakkal magyarázza: „Ekkor a vének közül az egyik ezt mondta: »Ezek a nagy szorongatásból jöttek, ruhájukat fehérre mosták a Bárány vérében«” (Jel 7,14b). A győztesek azok, akik a testi és a lelki szorongatásokban, a végső idő nagy kísértésében helytálltak. A megpróbáltatásokban tanúsított állhatatosságuk és az elnyert üdvösségük alapja nem a pusztán emberi erőfeszítés, hanem Isten kegyelme, amely Krisztus behelyettesítő keresztalálából árad az emberiségre (Jel 1,5; 22,14). Végső győzelmiük tehát, a Krisztus üdvözítő művében való részesedés. Ezt a Bárány vérében fehérre mosott ruha jelképezi. A ruha meg tisztítása a Bárány vérében pedig nem más, mint a keresztség (1Pét 1,2; Zsid 9,14; 1Jn 1,7).

Jelenlegi helyzetük Isten és a Bárány gondviselő közösségében a földi világ minden szorongatásának végét jelenti. Életükben alapvető fordulat következik: „Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjel-nappal szolgálhatnak neki a templomában. A trónon ülő közöttük lakozik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség, mert a Bárány, aki a trón közepén áll, legelteti, és élő víz forrásához tereli őket, az Isten pedig letörli a szemükről minden könnyet.” (Jel 7,15–17).

A keresztség a hűsvéti időben a feltámadt Krisztusra tekint azzal a reménnyel és bizalommal, hogy Ő mint jó pásztor és üdvözítő hűveinek közössége mellett áll, és végső győzelemhez vezeti a beteljesedés állapotában.

Rózsa Huba

ez, úgy írták, nem tudt el. Naom meg folytatja a veteránok – vagy a tudásgyaprást. A népfőiskola kertjében jó néhány oszlop áll rengeteg útelző nyílal, melyek magyar és magyar vonatkozásokban gazdag városok felé mutatva. A gyerekek olvasták a helységneveket, és egymás szavába vágva mondták, miről és miért híres Marosvásárhely, Deák, Belgrád vagy Munkács. – Ezeknek a fiataloknak Lakitelek – mint ez is mutatja – tájékoztató pont.

Kipke Tamás

A budai ciszterci gimnázium diákjai tanárakkal

Értékkorientált pedagógia

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola és a Szent István Társulat 22 kötetből álló könyvsorozatát indított. Az Értékkorientált pedagógia című kiadványcsoport koncepcióját április 12-én ismertették Budapesten. Fülöpné Erdő Maria, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora mutatja be a célkitűzéseket.

A készülő könyvek nem tankönyvek, kiegészítő könyvként határozhatók meg – mutatja be Erdő Maria a sorozatot. A szerzők annak a lehetőségét keresik, miként követhető a katolikus szemléletmód, és tessék ezt jól megválasztott témákban, kérdésfelvetésben, stílusban, illusztrációkon keresztül. A sorozat három egységet – alsós, felsős, középiskolás – tartalmaz, tananyagok szerint épül fel. Az alsós kiadványok elősorban a szövegértelmezésre teszik a hangsúlyt, a felsőbb pedig a korosztályi igényeket követve az irányult gondolkodás, az összefüggések keresése, a véleményalkotás igénye határozzák meg a könyvek szerkezetét.

A főiskola fő együttműködő partnere a Szent István Társulat, de bekapcsolódott a munkába a PPKÉ és a Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet, valamint szerzők és szerkesztők képviselői.

repelt a feladatokat közül. Játékos kedvű, fantáziájukat is megmozgatták a vetélkedés során. Tíkosrást fejtettek, dramaturgált jeleneteket is előadtak, riportot készítettek a mohácsi csatamezőn, felidéztek a tordai országgyűlést, meglevontették Bethlen Gábor lakodalmat és az 1523-as pápaválasztó konklávét néhány izgalmas pillanattal, levélhamisítványokat lepleztek le – s mindközöb a versengés izgalma mellett láthatóan jól is érezték magukat. És ez elmondható a közönségtől, sőt a zsűri tagjairól is.

Olajos István, a lakiteleki általános iskola igazgatójának érdeme az elsősorban, aki – munkatársaival együtt – a változatos feladatokat összehálította, a vetélkedést vezette, és a verseny szünetében is nagyon jól szót értett a kollégákkal és az őket kísérő tanár kollégákkal is.

Az általános iskolások döntőjében az idén csak anyaországi csapatok szerepeltek, melyek különféle fantázianeveket viseltek: Árpádok lányai, Történ-észek, Cosodaszarvas, Anonymus, Eperfák, Turul, Fortissim. Az egyik szünetben hat gyerek ültögezt egy-egy padon a langyos napsütésben. Láthatóan összetartoztak. Csikériából jöttek, amely egy alig nyolcszáz lelkes kis falu Bács-Kiskun megye legdelibb részén – és mégis két csapata is bejutott az országos vetélkedő döntőjébe. Felkészítő tanárunk, Sági Zsuzsanna pedig csak azért nem tudta őket elkísérni ide, mert egy másik diákját kellett vinnie egy másik tanulmányi verseny döntőjére. Az öt fű és egy leány közül – akik az utóbbi hónapokban a szokásos tanuláson felül mindennap meg két órát töltöttek a versenyre való felkészüléssel – egyik sem készült történezsnek: erdész-ként, mezőgazdasági szakemberként képzelik el a jövőjüket. És a történelem? – A kérdésre egyszerűen hangzik a válaszuk: azt csak nagyon szeretjük.

Sokan sokadszor vannak már itt, Lakiteleken, a történelmi vetélkedő